מי סברת עשו ב"ש כדבריהם לא עשו ב"ש

כדבריהם ור' יוחנן אמר עשו ועשו ובפלוגתא

[דרב ושמואל] דרב אומר לא עשו ב"ש

כדבריהם ושמואל אמר עשו ועשו אימת

אילימא קודם בת קול מ"ט דמ"ד לא עשו

ואלא לאחר בת קול מ"ם דמ"ד עשו אי

בעית אימא קודם בת קול ואי בעית אימא לאחר בת קול אי בעית אימא קודם

בת קול וכגון דב"ה רובא למ"ד לא עשו

דהא ב"ה רובא ומ"ד עשו כי אזלינו בתר

רובא היכא דכי הדדי נינהו הכא בית שמאי

מחדדי מפי ואי בעית אימא לאחר בת קול

מ"ד לא עשו דהא נפקא בת קול ומ"ד עשו

רבי יהושע היא ידאמר אין משגיחין בבת

קול ומ"ד עשו קריגן כאן ילא תתגודדו לא

תעשו אגודות אגודות אמר אביי יכי

אמרינן לא תתגודדו כגון שתי בתי דינים

בעיר אחת הללו מורים כדברי ב"ש והללו

מורים כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינים

בשתי עיירות לית לן בה אמר ליה רבא

והא ב"ש וב"ה כשתי בתי דינים בעיר אחת

דמי אלא אמר רבא כי אמרינן לא תתגודדו

כגון ב"ד בעיר אחת פלג מורי, כדברי ב"ש

ופלג מורין כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינין

בעיר אחת לית לן בה תא שמע יבמקומו

של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות

פחמים בשבת לעשות ברזל במקומו של ר'

יוםי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב

במקומו של רבִי אָליעזר אין במקומו של רבי עקיבא לא ידתניא יבלל אמר

לאתריה דרבי יוחנן לא הוה מטלטל משום כבודו דרבי יוחנן והאיכא שמעא

ב"ש מלישא נשים מב"ה ולא ב"ה מב"ש אי אמרת בשלמא לא עשו

יד: יד: בח ב מיי׳ פ״ב מהל׳ מילה הלכה ו סמג

עשין נח טוש"ע א"ח סימן שלא סעיף ו טוש"ע י"ד :סימן רסו סעיף ב

תוספות ישנים אין משגיחין בבת קול. פיי : בעירובין שמעא. פ״ה דמטלטל ליה באתר" דר' יוחנן ומשני דמודע ליה הזהר בכבוד ר' יוחנן ואל תהי מטלטל הנר במקומו ותימה מה ענין . ואת הקושיא בכאן גבי למפרך ועוד פשיטא דמודע ונראה לפרש והא איכא שמעא שיסבור דשרי לעשות אנודות אנודות לפי שראה רבו מטלטל במקום אחד ובמקום אחר לא היה מטלטל. ומשני דמודע ליה אגודות. דהא שראית שאין אני מטלטלה במקומו של ר יותנן אין זה משום איסור טלטול אלא משום כבודו של כשרים נינהו. וא"ת משכחת כשרים נינהו. וא"ת משכחת לה דב"ה לב"ש חייבי כריתות לר' שמעון דפטר ומיבוס (לקמן יט.) כגון ויבמה . לרת בתו דנפול קמי שמעון והס החיות שנפלו משני החין ור׳ שמעון אמר א) לקמן ליו שהם אחיות בזיקה לא יהא לו לקוחין אפילו באחת מהן דלב"ה מייבס שמעון יבמתו דאינה אחות זקוקתו דלרת ערוה אינה זקוקה לו דהיא אסורה לו ולב"ש לא שלא במקום מלוה שהרי שנח במקום מנוה שהרי מחות זקוקתו היא דלרת ערוה שרי' ליה אליבא דב"ש וי"ל דפריך הכי אפילו לרבען מקשי לן אמאי לא נמנעו (ב"ש מב"ה) [ב"ה מב"ש] ואה"נ דלר' במעון מקשי לן אף (מב״ה לב״ש) [מב״ש לב״ה] אמאי לא נמנעו הא בני חייבי

א) ל"ל ור"ש אמר לקמן דף שנעשו לרות זו לזו בזיקה כו'.

כריתות נינהו כדפרי':

תום' חד מקמאי ובפלוגתא רב אמר לא עשו ב״ש כדבריהם עשו ב״ש כדבריהם ושמואל אמר עשו מ״ד לא עשו דב״ה רובא מ״ד עשו כי אזלינן בתר רובא היכא דכי הדדי נינהו הכא ב״ש מחדדי טפי ואב״א לאחר כך ואמר עשו ר' יהושע היא דאמר אין משגיחין בב"ק ומסיק עשו ב"ש כדבריהם ולא הוו מצות אגודות אגודות אלא ב״ד אחד כעיר אחת פלגו מורו כב"ש ופלגו מורו כב"ד אבל שתי ב״ד בעיר אחת

לית לן בה:

דמייתי בסמוך במקומו של ר' אליעזר היו כורתין כו' וי"ל דאין עלים הידי ליסוד במכנה. לי החקש שיהו בפי שהוצטי שי מולה מוששין לדקדק כל כך על דבריו דממילה הוה מוקשה ממגילה כמו של מילה. דקסבר ר"ה מכשירי מלוה דוחין שבת כמלוה עלמה: שהקשה בעלמו: לא עשו ב"ש בדבריהם. תימה הא השכחן של מילה. דקסבר ר"א מכשירי מלוה דוחין שבת כמלוה עלמה: דעשו דהטה ר' טרפון כדברי ב"ש

(ברכות דף י:) והלל שהביח עולתו לעזרה וחברו עליו חלמידי שמאי (בילה דף כ.) ותניא בפרק אלו טרפות (חולין דף מד.) הרולה לעשות כדברי ב"ש עושה ומוקי לה קודם בת קול ומיהו בלאו הכי מוכח בשמעתין . לעשו: **רבי** יהושע היא ראמר אין משגיחין בבת קול. וא״ת ומ״ש דלא קי״ל כבת קול דר״א אלא אמרינן בכל דוכתי דשמותי הוא ואין הלכה כמותו וכבת קול דב"ה קי"ל דהלכה כב״ה וי״ל משום דבת קול דר"ה לה ינחה הלה לכבודו שחמר מן השמים יוכיחו כדאמר התם א"נ בהחיא בת קול שחיתה כנגד רבים דרבנן הוו רובא (כ) דודאי אין הלכה אבל כבת קול דב"ה קי"ל משום דהוו ב״ה רובא אלא דב״ש מחדדי טפי וא"ת ודלמא רבי יהושע נמי דוקא התם קאמר דאין משגיחין כדפירשנו אבל בעלמא לא וי"ל מדנקט ר' יהושע האי לישנא ואמר לא בשמים היא ש"מ דבכל דוכתא אית ליה דאין משגיחין: בי אמרי׳ לא תתגודדו כגון שתי כתי דינין בעיר אחת כו'. ול"ת מה תירן ממגילה דבעיר אחת היו קורין לבני העיר בי"ד ולבני כפרים היו מקדימים ליום הכניסה ואומר הרב רבי חיים (ג) דבני כפרים היו קורין 0 בעירם כדמוכח בירושלמי והשתח הוו שתי בתי דינים בב' עיירות דבכי האי גוונא לא שייך לא תתגודדו אפילו לאביי והא דקרי ליה יום הכניסה לפי שבעירם היו מתאספים לבא לבית הכנסת בשני ובחמישי לקרות התורה וכן נראה דאמר בירושלמי דבן עיר אין מוליא בן וי) כרך דכל שאין מחויב בדבר אין מוליא אחרים ידי חובתם וכיון שבני הכפרים היו בקיאים לקרות

ודאי היו קורין בעירם: ם ניינ ור"ם חמר נקמן דף במקומו של רבי אליעזר כו'. כח ע"ב שכל שתי אחיות במתכוין היו מביאים

עלמס שיהיו לריכים לכך משום חיבוב מלוה: לא הוה משלשל שרגא. וא"ת התם משום דהרואה אומר אין לריך לטלטל וי"ל דאפילו היה נופל על טליתו לא היה מטלטל: לא הוה מטלטל משום כבודו של רבי יוחנן. ואע"ג דנסוף שבת (דף קנו: ושם) פסיק רבי יוחנן

וחכי גמי מסתברא דקתגי סיפא כל המהרות וכל הממאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין לא גמגעו עושים מהרות אלו על גבי אלו כר"ש במוקלה מחמת איסור הכא בהדליקו בו אותה שבת איירי

כדפיר׳ בקונטרס דחמיר טפי משום דדחייה בידים אבל אין לפרש דהכא איירי במוקצה מחמת מיאוס דהא מוקצה מחמת איסור חמיר טפי לפירוש ר"ת שפירש בספ"ק דשבת (דף יט: ושם) גבי כרכי דווזי ועוד דעל מוקלה מחמת מיאוס א"ר יוחנן בפ' כירה (ד' מה:)ש אנו אין לנו בנר אלא כר"ש: בשלבא ב"ש לא גפגעו בו'. וא"ת ואמאי לא נמנעו משום לרה עלמה כדאמרי' לקמן בשמעתין וי"ל דלרה עלמה לא שכיחא כולי האי כמו בני הלרות שהאחת יולדת כמה בנים:

78

דכי הדדי נינהו. בחכמה: ר' יהושע היא. בפ' הזהב": היו כורתים

בשר עוף בחלב. שהיה דורש בחלב אמום מי שיש לו חלב אמו יצא בשר עוף שאין לו חלב אם והכי אמרי׳ בפ׳ כל הבשרש: כלל אמר ר״ע. לגבי מילה באיסור שבת: מאי קארי לה. הא כבר שנו לעיל כי אמרינן לא תתגודדו כו׳: מטלטל שרגא. נר שהדליקו בו בשבת וכבה. דסבר לה רבי יהושע כר"ש דלית ליה תורה אור השלם מוקנה ור׳ יוחנן סבר לה כר׳ יהודה דאית ליה מוקלה אפי׳ שלא מחמת איסור: והא איכא שמעא. דרבי אבהו דלא מסיק אדעתיה ומטלטל באתריה דר' יוחנן הואיל וחזי לר' אבהו בעלמא דמטלטל: בני חייבי לאוין נינהו. הנך דב"ה שהלרות נישאות לשוק בלא חליצה אפי׳ לב״ש דאמרי חלילה בעי בלאו בעלמא נינהו לא תהיה אשת המתי ואין ממזר אלא מחייבי כריתות כדאמרי לקמן בהחולך (דף מט.): **חייבי** כריפות נינהו. כיון דלרת הבת פטורה המייבמה עומד באיסור אשת אח בכרת: אין ממור מחייבי כריתות. אלא מחייבי מיתות ב"ד כגון אמו וחמותו וכלתו וכיולא בהן וכל הנך דאיסור אחוה לית בהו מיתה: דמודעי להו. ב"ש לב"ה דעו שהמשפחה זו מלרת ערוה שנתייבמה באה ופרשו: ע"ג אנו. משאילין כלים אלו לאלו וב״ה מחמירין בטהרות טפי:

קטו., ג) ל"ל דתנן, ד) שבת הל פחחים חו חנו: מנחום ו) קידושין עה: [תוספ׳ וב״מ נט:ז, (t .f6"5 ה) [שמות כג], ט) [חולין קטו.], י) [דברים כה], קפונא, (ט: ושם), () עיין בהרא"ש דכתב דהוו כשני ב"ד בעיר אחת, מ) [וע"ש היטב תוספות סד"ה אין

1. בְּנִים אַתֶּם לַיְיְ אֱלֹהַיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תְשִּׁימוּ קְרְחָה בַּיִן עיניכֶם לָמֵת:

גליון הש"ם גמ' ודקארי לה מאי קארי לה. כעין זה כתובות טז ע"א ולו ע"א:

הגהות הב"ח (A) גמ' ולא אמרינן מקומות מקומות שאני: (ב) תום' ד"ה כ' יהושע (3) תופ' ד"ה ל' יסושע וכו' הוו כוגא בודאי אין הלכה כבת קול אנל: (ג) ד"ה כי אמניען וכו' הרג רכי חיים הכהן דבני: (ד) בא"ד דכן עיל אין מוליא כן כפר דכל:

מוסף רש"י

דאמר אין משגיחין בבת קול. נכ"מ (נט:) נתנורו של עכנאי נפ' רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש אין דוחה את השבת והאי מאי תיובתא מקומות מקומות שאני °ודקארי לה מאי קארי לה מ"ד אמינא (ברכות לעשות ברזל. לאומל של קשות ברזק. נחותנ שנ מילה (שבת קל.) ר' אליעור אית ליה מכשירי מלוה משום חומרא רשבת כמקום אחד דמי קמ"ל ת"ש דרבי אבהו כי איקלע דוחין את השבת במנוה סלאתריה דרבי יהושע בן לוי הוה ממלמל שרגא וכי איקלע לאתריה את השבת, ואם אין מתל לתולו בשבת דר' יוחנן לא הוה מטלטל שרגא והאי מאי קושיא ולא אמרינן ש מקומות שאני אנן הכי קאמרינן ר' אבהו היכי עביד הכא הכי כורתיו עלים לעשות פחמין ועושין אומל (חולין קטד.). כלל אמר רבי עקיבא. וְהִיכִי עביד הכא הכי רבי אבהו כר' יהושע בן לוי סבירא ליה וכי מקלע נחלק על ר"א במכשירי מלוה שאין דוחין הואיל ואפשר לעשותן מע"ש דמודע ליה לשמעא ת"ש אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירים לא נמנעו שבת קל.).מטלטל שרגא. נר שכנה (שם משום הכי לא נמנעו אלא אי אמרת עשו אמאי לא נמנעו בשלמא ב"ש מו.). אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות. מב"ה לא נמנעו דבני חייבי לאוין נינהו אלא ב"ה מבית שמאי אמאי לא נמנעו בני חייבי כריתות ממזרים נינהו וכי תימא קסברי ב"ה דאין ממזר מתיבמת אוסרים ליבס. אלא תינשא מחייבי כריתות יוהאמר רבי אלעזר אף על פי שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות לשוק בלא חלינה, מודים. מודים שאין ממזר אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת מודים שאין ממזר אלא עשו לא לעולם עשו דמודעי להו ופרשי אלא לאו שמע מינה לא עשו לא לעולם עשו לוה, שאין ממזר שאיסורו איסור ערוה. ובני העושים כב"ש ממזרים לב"ה הן, דהוו להו בני אשת אח שלא במקום מלוה, שהיא בכרת, אבל בני העושים כב"ה, לב"ש אין ממורים, לפי שהן בני מייבי לאוין, שנשאת יבמה לשוק בלא חלילה (קדושין

בשלמה